

El poeta i assagista de Sant Celoni comparteix el guardó amb Pere Ballart

Jordi Julià rep a Menorca un premi d'investigació cultural

Sant Celoni

EL 9 NOU

Jordi Julià (Sant Celoni, 1972) i Pere Ballart (Barcelona, 1964), tots dos professors de Teoria de la Literatura a la Universitat Autònoma de Barcelona, han guanyat un nou premi, després que obtinguessin el Premi d'Assaig Miguel de Unamuno, al maig de l'any passat a Bilbao. Divendres a la tarda van rebre el XXIII Premi d'Investigació Cultural 2008-2009 Francesc de Borja Moll, concedit pel Consell Insular de Menorca juntament amb l'Institut Menorquí d'Estudis i l'Ajuntament de Ciutadella pel treball d'investigació *L'art d'escriure. Forma i sentit de la poesia de Ponç Pons*. L'acte es va celebrar divendres a la tarda al Saló Gòtic de l'Ajuntament de Ciutadella.

Aquesta beca d'investigació està dotada amb 2.500 euros, que es destinaran a subvencionar l'elaboració d'un volum d'estudi sobre l'obra del poeta menorquí Ponç Pons, un dels creadors més destacats del panorama líric català dels darrers anys. El projecte gira al voltant de tres eixos principals, segons han explicat els autors. Mentre que el primer fa referència al vessant de narrador, traductor i poeta de Ponç Pons, el segon se centra en la descripció de l'evolució lírica de l'autor

A la imatge, els dos autors del projecte d'investigació premiat

d'Alaior des de 1977 fins al 2006, que comprèn prop de 15 títols. El tercer eix fa referència a la descripció i l'estudi dels temes principals de la seva obra (infantesa, memòria, experiència, reflexió...). "La presència del paisatge menorquí és

essencial en la producció d'aquest poeta, i prendrà una part important d'aquesta investigació", assenyalen els autors. Segons Ballart i Julià, "temes ben postmoderns com els de la identitat i l'escriptura es vinculen estretament a aquest paisatge, i

particularitzen la proposta lírica d'aquest escriptor en un dels verbs encunyats per la seva imaginació: escriure". El llibre, que portarà el mateix títol que el projecte d'investigació, sortirà publicat a finals del 2010.

UNA TRAJECTÒRIA AMB PREMIS

Aquest no és el primer premi que rep Jordi Julià, columnista d'aquest periòdic, en l'àmbit de l'assaig i la investigació literària tant en català com en castellà. Ha estat premiat per obres com *Al marge dels versos* (1999), *Un segle de lectura* (2002), *La perspectiva contemporània* (2003), *El poeta sense qualitats* (2004), *La crítica de Gabriel Ferrater* (2004), *La mirada de París* (2004), *La modernitat del món fungible* (2006), *L'art imaginatiu* (2007) i *Dietari de lectures* (2008). També han obtingut reconeixement alguns dels seus llibres de poesia com *Tornar els dilluns*, *Els déus de fang*, *Principi de plaer* o *Planisferi lunar*.

Des de 1995 exerceix la docència a la UAB, igual que Pere Ballart, que actualment compagina aquesta feina amb la de crítica periodística al diari *Avui*. Els dos van compartir el Premi Unamuno amb l'obra *Sobre islas y penínsulas. Ensayos de teoría de la literatura y literatura comparada*.

Tornen les activitats escolars a la biblioteca de Sant Celoni

Sant Celoni

EL 9 NOU

Aquest mes de gener s'han reprès les activitats culturals que ofereix l'Ajuntament de Sant Celoni a totes les escoles del municipi, vinculades a la biblioteca L'Escorxador i als alumnes de tercer de primària. L'objectiu d'aquesta iniciativa és aprofundir en el coneixement de la biblioteca, identificar les seves funcions i utilitats i ensenyar les actituds que s'han de mantenir dins l'equipament. A més, amb aquests grups es crearà un espot publicitari que ha de girar al voltant del món de l'aigua, eix vertebrador de totes les activitats escolars a la biblioteca. Més endavant farà un llibre que es presentarà a l'Ateneu el dia 22 d'abril. Les activitats de les escoles a la biblioteca duren prop de 2 hores i hi passaran alumnes de primer d'ESO, de primer, tercer i cinquè de primària de diferents escoles com L'Avet Roig, el Cor de Maria, La Salle, l'Escola Montnegre de la Batllòria i l'escola Pallerola.

Noves exposicions a La Rectoria Vella i Can Ramis

Sant Celoni

La Rectoria Vella de Sant Celoni presenta des de dissabte la mostra "Gràcies. Fem un bon equip", mentre que Can Ramis acull "Et desperta sentiments?", de Javier Bou.

CRÍTICA DE TEATRE

La veu dels qui no en tenen

Carmen Teatro porta a Ponent la seva impactant visió d'Antígona

Antígona 18100-7, de la companyia Carmen Teatro. Teatre de Ponent, a Granollers. Divendres 16, dissabte 17 i diumenge 19 de gener.

Granollers

Josep Barbany

El poder i la traïció, l'amor i l'odi, la vida i la mort. Els textos universals, els grans clàssics de la literatura i el teatre ho són no tan sols per la seva contribució a l'evolució literària, artística o del llenguatge, sinó perquè parlen de temes existencials inherents a la naturalesa humana. Així, la tragèdia d'Antígona, de

Sòfocles, representada per primera vegada l'any 442 abans de Crist, continua sent objecte d'adaptacions teatrals com la que es va poder veure aquest cap de setmana al Teatre de Ponent de Granollers.

Antígona 18100-7, de la companyia valenciana Carmen Teatro, utilitza la coneguda fórmula de partir d'un text clàssic com a excusa per elaborar un discurs crític i reflexiu que, alhora, serveixi per justificar la validesa i actualitat de l'argument de la peça. La versió, dirigida per Aurelio Delgado, parteix de la llibertat creativa de la performance, i ja des de la

disposició del públic, busca la seva complicitat i implicació, assegut al voltant d'un escenari de sorra. Els textos de Sòfocles només apareixen a l'inici i inserits en diferents moments de l'obra, recitats o bé com un discurs polític, com una dissertació apocalíptica, o com a diàleg i enfrontament. Per a la companyia Valenciana, Antígona és en primer lloc el símbol d'una dona vigilada, com tots nosaltres ho som ara en l'era digital, i l'estandart de tots els sense nom: els torturats, morts en vida que s'atreixen a desafiar allò imposat, a posar per davant els drets

L'obra de la companyia valenciana té la voluntat de commoure en el muntatge

humans davant de lleis injustes.

Hi ha voluntat de crítica i de commoció en el muntatge, però el discurs es percep caòtic i fins i tot previsible. La força d'algunes escenes,

però, com l'emocionant final, amb els cossos penjats cap per avall amb la cançó *Campanades a Mort* del Llach de banda sonora aconsegueixen que el públic marxi tocat, emocionat.

Dilluns, 19 de gener de 2009